

Cind ceața se lasă pe zidurile bătrânului burg

Foto: Fred NUSS

Protecția socială

Cu o capacitate demnă de o soartă mai bună, „oferta” s-a lansat „cu toate pinzele sus” pe piața liberă, mai precis în domeniul liberalizării prețurilor. Drept urmare, multime de produse au devenit, peste noapte, de neconciliat pentru buzunarul „cererii”. Acest lucru fiind dominat nu de calcule riguroase, nu de rațiune, ci de dorința

i-a înșăfăcat banii fără scrupule, fără să țină seama de legile care trebuie să guverneze piața liberă. Adică, protecția socială trebuie să acționeze la timp în favoarea ambelor părți, „ofertă” și „cerere”, protejind cetățeanul împotriva unor prețuri care depășesc în destule cazuri închipuirea. Căci, degeaba intervine protecția socială împotriva abuzului unei societăți comerciale după ce aceasta a vândut un produs la un preț exorbitant față de prețul care ar fi trebuit stabilit în conformitate cu legile economice. Trecerea în bugetul statului a diferenței de bani încasați fără acoperire reală este o măsură, desigur. Protecția socială trebuie să intervină la timp, pentru ca omul să simtă acest lucru. Iar cei care profită de liberalizarea prețurilor, de economia de piață trebuie aduși la numitorul comun al realității, al legii, sub care cetățeanul trebuie să trăiască în permanență.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

de a câștiga cu orice preț bani mai mult nemunici decât muncă, în dauna cumpărătorului al cărui buzunar, se știe, nu este și nu va fi un sac fără fund.

În acest context, acțiunea protecției sociale trebuie intensificată, în sensul că cetățeanul trebuie să simtă în permanență că trăiește nu în umbra ei, ci în conul ei de lumină, să simtă adică faptul că „cineva de sus îl iubește”.

Spunem acest lucru pentru că în destule cazuri, cetățeanul s-a simțit protejat abia după ce „oferta”

Prețurile, între legendă și adevăr

Cu produse alimentare să zicem că ne-am cam lămurit (pînă la proba contrarie). Ce se întâmplă cu celelalte? De pildă mărfurile industriale. Din discuția cu dl. ec. Ioan Boeriu, directorul I.C.S.M.I. Sibiu, am tras concluzia că lucrurile nu sînt tocmai clare (cel puțin pentru noi). S-au stabilit (vorba vine, cum vom vedea) prețurile numai pentru produsele libere la contractări. Centrul teritorial de expansiune a comerțului și turismului a transmis lista produselor fabricate de mai mult de 3 furnizori. Producătorii au început să-și transmită pe telex „propunerile” lor de prețuri. Spre exemplu I.P.L. Odorheiu Secuiesc eo-

munică oferta prețurilor cu ridicata (fără rabat comercial) la produsele de mobilă contractate, menționînd că aceste prețuri sînt provizorii, urmînd a fi așezate în funcție de prețurile de aprovizionare (materiale, energie). Pentru edificare, cităm cîteva „propunerii”: biblioteca Luceafărul (ah, Eminescu!) nuc — 39 880 lei, idem stejar — 43 780 lei, hol Dulcinea — 48 870 lei etc. (prețuri fără adaos comercial).

Pînă una alta, întreprinderea are cunoștință despre unele produse — mobilă, materiale de construcție (la pla-

(continuare în pag. a III-a)
Ion SORESCU,

Calendarul creștinătății

Luni, 19 noiembrie — Sfinții Prooroc Avdie; Sfinții Mucenici Varlaam;

Mărti, 20 noiembrie — Sfinții Grigorie Decaplitul; Sfinții Părinți Proclu (sărbătoare însemnată cu cruce neagră);

Miercuri, 21 noiembrie — Intrarea în Biserică a Maicii Domnului — Dezlegare la pește (sărbătoare însemnată cu cruce roșie);

Joi, 22 noiembrie — Sfinții Apostoli Filimon, Onisim și Arhip; Mucenica Cecilia;

Vineri, 23 noiembrie — Sfinții Grigorie și Amfilohie episcopul; Cuviosul Sisinie;

Sîmbătă, 24 noiembrie — Sfinții Mucenici Clement, papa Romei și Petru al Alexandriei;

Duminică, 25 noiembrie — Sfinții Mucenici Ecaterina și Sfinții Mucenici Mercurie (sărbătoare însemnată cu cruce roșie).

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVL,
nr. 252
Sîmbătă,
17
noiembrie
1990
4 pagini
1 leu

Cuvinte despre Transilvania la ziua națională a României — 1 Decembrie (II)

Nefiindu-le de nici un folos, practic, habsburgii au renunțat la negarea continuității neîntrerupte a românilor. Această teorie reacționară și falsă a fost însă menținută și „dezvoltată” de guvernanții unguri după 1867. Numai că, mărturiile provenite de la autorii antici tîrziu despre dacoromani, cele peste 3000 de inscripții latine descoperite pe teritoriul Daciei, cele peste 1500 așezări, fortificații, cimitire atestate arheologic între secolele IV—XI pe tot cuprinsul țării, prezența masivă și organizată, cu tradiții în vechile obști daco-romane și în vechile „Românii populare” a românilor din Transilvania în ducate (voievodate) în curs de feudalizare la venirea ungarilor, statutul cu totul special pe care regii Ungariei au trebuit să-l acorde voievodatului Transilvaniei datorită caracterului său eminentemente românesc, apoi evoluția istorică a Transilvaniei după 1541 rezistînd dezastrului Ungariei, transformată în mare parte în pașalic otoman — devenită principat autonom sub suveranitatea otomană, bucurîndu-se de același statut ca și celelalte două țări române — se constituie în tot atîtea dovezi ale unor realități istorice ce nu pot fi nicidecum contestate. Printr-o logică inversă, bună doar pentru a-i deruta pe cei care, datorită distanțelor de sute și chiar mii de kilometri, cunosc prea puțin realitățile din centrul și sud-estul Europei, ungurii,

popor migrator tîrziu, venit din stepele Asiei, apar astfel ca „oamenii locului”, iar românii, rămași întotdeauna pe locurile lor de baștină ar fi „migratorii”. Nu poți folosi „argumente”, în scrierea istoriei unui alt popor — a poporului român — și încă într-un tratat apărut sub egida Academiei de Științe a Ungariei, de genul celor care susțin că românii „imigranți” în Transilvania s-au înmulțit în așa măsură încît i-au copleșit pe „băștinașii” maghiari, pentru că practicau poligamia; da, asta se spune despre români, care de la formarea lor ca popor s-au născut creștini și nu prin ambiția unui rege care și-a încreștinat poporul (păgîn) spre a deveni „sfînt” și a primi de la papă misiuni apostolice, respectiv de a supune alte popoare; după cum la fel se susține că prolificitatea lor s-ar fi datorat alimentației bazate pe lapte și brînzetură. Acestea pot fi numite oricum, nu fac parte însă din argumentele științei. La fel, în veacurile evului mediu Transilvania ne este prezentată ca o patrie a maghiarismului, cînd de fapt regatul ungar n-a fost decît o piedică în calea strînselor legături etnice, politice, culturale și economice ale românilor din toate provinciile locuite de ei, de un popor care era același în

(continuare în pag. a III-a)

Mihai RACOVITAN

Cine iubește și lasă...

Am cunoscut un grup mic dar cu o inimă mare reunind în mijlocul lor tinerețea, exuberanța, maturitatea, virtuți morale. Acești tineri vor ca existența studenției lor să se împletească cu suflul de zi cu zi al orașului.

Dar mai bine să le dăm cuvîntul. Deci, tinerețe fără bătrînețe, suflet cîndriu, atenție... episodul I... moto: „Doriți să vă vedeți publicate gîndurile în spațiul nostru? Contactați colectivul de redacție al rubricii Gaudeamus! Doriți soluționarea problemelor dumneavoastră? Încercați prin Gaudeamus! Doriți...”

Gaudeamus

Atunci citiți Gaudeamus și veți rămîne mereu tineri renunțînd la clasicul „Gerovital”. Gaudeamus Sibiu „the best”.

Bun găsit tuturor vă spun studenții Universității Sibiu, reprezentați de „consacrații” Facultății de mecanică și de mai puțin cunoscuții lor confrăți de la Medicină. Probabil că ar trebui să începem cu drumul spre studenție, drum mai mult sau mai puțin lung dar la fel de spinos pentru toți. Preferăm să uităm greutățile, odată depășite, pentru a semna la posibilitatea unui dialog scris, liber, la care vă invităm, spre a încerca să ne simțim bătăile inimilor accelerate fie de greutăți profesionale, sentimentale, fie de realități sociale și politice. Toate mai ales acum cînd prezentul are în față un mîine... Să nu uităm ce spunea Goethe: „a tolera înseamnă a ofensa”. Totuși important este să credem în noi și să încercăm împreună să răspundem la semnele noastre de întrebare. Cei ce doresc să colaboreze pentru realizarea acestei rubrici pot obține informații suplimentare legale, adresîndu-se secretariatului Facultății de medicină.

Rubrică întocmită de studenți cu sprijinul lui Adrian POPESCU

Învățămîntul — o problemă de axiologie socială

3. În ceea ce privește învățămîntul liceal, credem că trebuie să renunțăm definitiv la ideea trasnită ca toți, dar absolut toți copiii țării să devină bacalaureați. Judecînd lucrurile atît în plan individual — cu lăsarea la o parte a inerentelor subiectivisme orgolios-voliționale, cît și în arie socială — renunțînd la „fixațiile” de prestigiu găunoze de futurologie ori numai prognoză nebazată pe știință, pe tradiție națională și pe „mersul lumii și locul nostru în lume”, socotim că structura acestuia trebuie să asigure o cultură generală, ca o operație de acumulare-finisaj a potențialului necesar „zborului” la mare înălțime sau la medie înălțime. Mai credem că, în determinarea și cuantificarea exactă a noțiunii de „cultură generală”, noțiune polisemică în optica unor spirite luminate, nu este lipsit de interes să cunoaștem opiniile unor asemenea titani, înainte de a ne așeza spre a „dicta” că aceasta intră în noțiune și cealaltă nu... Concret, avem în vedere opiniile unor Imm. Kant, Albert Schweitzer, Abraham Males (sociolog francez), Eminescu, publicistul Eminescu, acad. Ștefan Milcu. Dar, aceasta este o treabă a cercetării pedagogice și nu a ziaristicii... Oricum însă, nu-mi pot reprimă ten-

tația de a nota, pentru fecunditatea-i ușor de ghicit, această definiție-sinteză a marelui umanist care a fost Albert Schweitzer: „Cultura este suma tuturor progreselor omului și ale umanității în toate domeniile și din toate punctele de vedere, în măsura în care aceste progrese contribuie la desăvîrșirea spirituală a individului și la progresul însuși al progresului”. Cu siguranță, dacă vom lua în considerare toate acestea, dar și ideea interferențelor dintre acțiunile indivizilor creatori și mediul lor de lucru și afirmare, de care s-a ocupat A. Males, ca și pe aceea a celor patru sfere de cunoștințe și aptitudini dinlăuntrul conceptului de „cultură generală”, de care vorbea Șt. Milcu, vom fi pe de-a întregul calificați să decidem asupra structurii optime a materiilor pe care să le propunem liceanului, evitînd atît supraîncărcarea cu balast cît și penuria ofertei, ambele extremisme la fel de păgubitoare. Ca simplă idee, în stadiul actual, ținînd seama de tendințele deja manifestate, cunoașterea a una-două limbi străine

(continuare în pag. a III-a)

Victor DOMȘA

Cercul Literar și literatura română contemporană (II)

Inițiativa revistei sibiene *Euphorion* reprezintă, desigur, o primă tentativă de evaluare și reconsiderare publică a activității Cercului Literar, a cărei imagine reală e cu mult mai bogată și mai complexă decât a izbutit să relieve dezbaterile desfășurate recent. Numai o cercetare atentă a tuturor implicațiilor sale în viața literară și culturală a epocii, așa cum rezultă indesebi din periodicele sibiene și din țară, unde au colaborat cerchiști, i-ar putea sublinia adevărata importanță. Existența Cercului, în formula cunoscută, s-a consumat între anii 1941 și 1945, marcată de Scrișoarea-măneșt adresată lui E. Lovinescu, mărturie a adevăratului lovinescianism ce întrupa în epocă permanența spiritului maioreșcian, și de *Revista Cercului Literar*. Urmează inevitabil „despărțirea de Sibiu” și, firește, o despărțire de drumuri a membrilor săi. Cercul ca atare nu va mai exista; momentul sibian reprezintă scurtă dar densă lui istorie — romantică și utopică. El va supraviețui însă ca stare de spirit, cu avataruri și evoluții imprevizibile, fiecare cerchist urmându-și propriul drum existențial și literar, ruptura lor definitivă

fiind evitată de amintirea nostalgică a tinereții și de convingeri cărora le-au rămas fideli în ciuda presiunii altor circumstanțe învrăjbitoare care i-au ademinit, temporar, pe unii dintre ei, la controverse estetice. Cîțiva s-au consacrat ca personalități de prim rang ale scenei noastre literare din ultimele decenii. Cum au evoluat tinereții visători și studiosi, lacomi de cultură, ai Sibiului de atunci e una din cele mai pasionante probleme de cercetare literară, care își așteaptă exploratorii. De aceea, retrospectiva din cadrul recentului Festival de artă este mai degrabă un prolog și o invitație la ceea ce merită Cercul Literar să se întreprindă. Deocamdată e binevenită și plină de promisiuni inițiativa unor tineri sibiieni de azi — Dumitru Chioaru, Radu Turcanu, Vladimir Munteanu, Justin Panța, Beatrice Ungar — de a prelua și înfăptui unul din visurile zădărnice ale cerchiștilor; e vorba de revista *EUPHORION*, ajunsă la nr. 6 și distingându-se, în afăr de eclecticul peisaj revuistic actual, ca o publicație de prestigiu, demnă ca atitudine și elevată ca problematică.

Ilie GUȚAN

Sub semnul solidarității și prieteniei

În urma apelului lansat în cadrul operațiunii „Satele românești” (Villages Roumains), tot mai multe localități franceze au ținut și în să-și manifeste solidaritatea cu satele românești, atât de greu încercate în anii întunecoși ai dictaturii comuniste. Printre acestea se numără și comuna AUBAIS (departamentul GARD, sudul Franței), care, în primăvara acestui an, a intrat în contact cu Primăria comunei Tilișca din județul nostru.

Răspunzînd invitației adresate de primarul comunei, dl. Dumitru Miclăuș, în luna octombrie a.c. a sosit la Tilișca o delegație a Consiliului municipal AUBAIS, alcătuită din domnii: Dr. Fabrice ARNOUX, dentist; Francis NOGUERO, reprezentant tehnic al unei firme constructoare de cazane termice; Paul VANDE PITTE, inginer pensionar; Francois GUEZOU, sofer; Emmanuel ESTEVAN, ofițer de poliție, pensionar. Delegația a însoțit un camion cu ajutoare umanitare, camion proprietate ad-lui GUEZOU, care l-a pus la dispoziția municipalității în acest scop.

După tradiționala primire la primăria împodobită cu drapelul român și francez, oaspeții au fost conduși prin

sat, apoi la ruinele vechii cetăți dacice ce străjuiește muntele Cățanaș, avînd astfel prilejul să cunoască istoria acestor meleaguri. În ziua următoare, au fost distribuite populației mai nevoiașe în baza unui tabel întocmit în prealabil, pachete individuale. A avut loc apoi vizitarea școlii generale, însoțită de distribuirea darurilor — constînd în rechizite școlare, cărți, jucării — pentru elevi și preșcolari. În cadrul festivității, directorul școlii, dl. profesor I. IUGA, mulțumind oaspeților pentru daruri, a prezentat un scurt istoric al școlii locale. Din partea comitetului de părinți al școlii au fost înmăinate oaspeților daruri constînd în obiecte de artizanat confecționate de elevi și de părinții acestora.

O ceremonie similară a avut loc la Dispensarul comunal, unde dl. dr. LUCA, luînd în primire ajutoarele aduse — material medical, medicamente și alimente pentru sugari — le-a mulțumit oaspeților, prezentînd în același timp, la cererea acestora, o listă cu materialele necesare.

Oaspeții s-au deplasat de asemenea în comuna Armeni, unde au înmănat preotului local material medical și medicamente trimise de o comună franceză vecină cu a lor.

Apoi, la Tilișca a avut loc distribuția ajutoarelor constînd în îmbrăcăminte și in-

caltăminte. Restul zilei a fost consacrat contactelor cu populația locală, sondării nevoilor acestora precum și vizitării localităților Rod, Poiana și Jina.

Zilele petrecute în frumoasa comună de munte și în împrejurimi, le-au permis oaspeților francezi cunoașterea mai aprofundată a vieții și muncii locuitorilor, a preocupărilor acestora, întărindu-le dorința de a colabora cît mai strîns cu ei în vederea ridicării nivelului general — detrai și cultural al acestora.

În acest sens s-a propus înfrățirea între cele două comune, care va avea loc probabil în primăvara anului 1991, cu ocazia venirii la Tilișca a insoși primarului comunei AUBAIS, înfrățire ce urmează a se concretiza practic în schimburi de locuitori și specialiști și mai ales, în investiții de capital francez în mici întreprinderi industriale în comuna Tilișca, menite a împiedica exodul tineretului local spre oraș și vizînd dezvoltarea permanentă a comunei.

După cum ne-au declarat, oaspeții au plecat din țară cu impresii puternice, în bună măsură diferite de ceea ce crezuseră inițial, impresii ce urmează a fi împărtășite cetățenilor lor. Să fie într-un ceas bun!

prof. Cosmin MIHALACHE

Deși este cea mai nouă filială a Bibliotecii „Astra” din Sibiu, filiala „Bileca”, situată la parterul blocului nr. 9, din zona Parcul tineretului se bucură de o mare afinență de cititori de toate vîrstele. De la începutul anului s-au împrumutat un număr de peste 8000 volume, dintre care peste 5000 celor mai tineri cititori

Foto: Fred NUSS

Preambul sau... cacialma?!

Săptămîna trecută alimentarele sibiene s-au întrecut în a vinde produse din carne și lapte... „de o nouă calitate”, superioară pînă și celei cu care ne „dedulceam” în epoca cea de tristă amintire de la al cărei deces ne pregătim intens să celebrăm trecerea anului de zile.

Cîrligele înfipite în faianță au gemut de salam de vară, roșu pe dinafară, verde pe dinăuntru, vorba cîntecului: „pe dinafară vopsit gardul, înăuntru... leopardul”. Parizerul, pastelat galben-verzui, mustea — mai dihai ca o mlaștină neasănătată — imprecabil miasme ușor perceptibile chiar pentru „inapții olfactivi”...

Cît despre cîrnatul Bicaz,

tocat probabil cu satîrul (precum carnea sarmalelor moldovenești) și încărcat cu zgîrciuri și oscioare, plesnea sub cuțit de bule de aer și de micro-zone gelatinoase, de pîteaai jura că e tobă de porc.

Cotletul haiduceșc, sprijinit în coaste... elefantiazice, neafumat și nevințat se scaldă în spuma sucului propriu, lipicios ca o fișe de scotch; untul, sărat ocnă, zimbea cumpărătorilor asigurîndu-i de sub sticla refrigeratoarelor că nu conține decît 15 la sută sare fiind tocmai indicat în cura de prednisson.

Să fie oare un preambul al liberalizării prețurilor din domeniu, sau o cacialma la adresa bolnavilor de ulcer?!!

Monica UDREA

Liftul, bată-l vina!

Să stai la bloc și încă la etajul 10, acum cînd apa nu mai urcă nici la etajele 3-4, este departe de a fi o fericire. Dar iată că un necaz nu vine niciodată singur!

Cetățenii din bl. 12 (fost T4), de pe str. Hipodromului din Sibiu, ne sesizează că, de vreo lună de zile, liftul este defect și în pofida repetatelor reclamații, nimeni nu se

învrednicește să le sară în ajutor. Există, și în acest bloc cu 10 etaje, bătrîni, copii, femei gravide care și epuizează zilnic forțele urcînd atîtea scări, dar situația a devenit intolerabilă.

Nimeni nu este absurd. Se mai întîmplă defecțiuni, dar o lună de zile să te vezi obligat să urci nouă-zece etaje, parcă-i prea mult. Se aude, dinților meșteri?

Competiții sportive

Simbătă, 17.11. a.c., ora 11, Gaz metan Mediaș — Comerțul Tg. Mureș (baschet, divizia A, feminin, Sala Clubului Sportiv Școlar din Sibiu).

Duminică, 18.11. a.c. — fotbal, divizia B: Șoimii I.P.A. Sibiu — Montana Sinaia (teren I.P.A.S., ora 11); Gaz metan Mediaș — Autobuzul București (teren Gaz metan, ora 11);

Volei: C.S.S. Sibiu — C.S.S. Pitești (divizia școlară, fete, ora 10,30, sala C.S.S. Sibiu).

Licitație de... campioane

Presată de... dificultăți financiare, As. Sp. I.P.A. Sibiu vinde la licitație mașinile cu care formația sa a cîștigat numeroase titluri în sportul automobilistic.

Licitația are loc în 21 noiembrie 1990, ora 12,00, la sediul din str. Ștefan cel Mare, nr. 4-6, unde pot fi văzute cele 4 autoturisme și unde se pot obține detalii și lămuriri. La aceeași licitație se va mai vinde și o caroserie complet echipată, fără motor.

Trecutul și prezentul

Întîmplător am dat peste o cartică, editată de Ministerul Informațiilor, Comisia pentru aplicarea articolului 16 din Convenția de armistițiu, cuprinzînd „publicațiile scoase din circulație pînă la 4 iunie 1946”. Conform Decretului lege semnat de Mihai I. „prin grația lui Dumnezeu și voința națională, rege al României”, P. Constantinescu — Iași, ministrul propagandei și Teohari Georgescu, ministrul afacerilor interne, la 2 mai 1945 (cînd încă nu se încheiasse războiul!).

Este de tot hazul, dar și cu multe învățăminte pentru noi cei de acum. Sînt interzise 762 titluri de cărți în limba română, 243 — în italiană, 111 — în franceză, 120 — în germană și 607 — în maghiară (între care cu stupeoare l-am găsit pe... Istrati Panait „Mas feny fele”!).

Am înțeles spre exemplu, că la acea dată, cu sula rusilor în coastă, trebuiau interzise volumele cuprinzînd discursurile lui Antonescu, Hitler sau Mussolini, W. Lotz

„Frumusețea muncii în Germania”, I. Mihail „Rătăcirile bolșevice”, D. Pădure „Sub călcîiul comunist”, C.Z. Codreanu „Cărtica șefului de cuib”, Dorel Belimace „Revoluția fascistă”, Elie Bufnea „Cruciați, tirani și bandiți în Rusia Sovietelor”, Col. magistrat P. Cetate „Conspirația comunistă și evreica Ana Pauker în fața justiției militare” etc. etc.

Dar iată ce titluri am mai găsit pe „lista neagră”: Gr. Antipa „Însemnătate politică și economică a Dunării în viața poporului român”, Pimen Constantin „Limba și literatura italiană la Sibiu”, G. Gane „Trecute vieți de doamne și domnițe”, Dr. Axente Iancu „ABC-ul îngrijirii copilului mic”, Petre Ispirescu „Basmele românilor”, Ion Petrovici „Viața și opera lui Kant”, „Fabulele lui Esop”, S. Mehedintzi „Optimismul lui Eminescu”, I. G. Teodorescu „Ce este viața de vie”, O. Goga „Poezii alese”...

Timpiți au fost, timpiți sînt încă... (n.i.d.)

Săptămîna viitoare pe ecrane

Rîndunica neagră — Misterioasă istorie a unei comori dispărute în vremuri tulburi, de război. Calitatea spectaculă a acestui film turnat în 1989 în „Shanghai Film Studio”, rezidă în știința surprizei epice, în atmosfera tensionată și mai ales în prezența numeroaselor scene de kung-fu. De la un capăt la altul, filmul e străbătut de ideea nobilă a responsabilității morale. (Cinema Pacea, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19. Casa de cultură, luni, ora 19).

Un polițist incomod — „Incomodul” este comisarul Olmi, un intransigent, un incoruptibil (interpretat de Maurizio Merli); filmul lui Stelvio Massi este una dintre numeroasele pelicule (multe de serie) pe tema confruntării poliției italiene cu dificilele probleme infracționale, sociale și morale: asasinat, traficant, corupție ș.a.m.d. (Cinema Artă, orele 9; 11; 13; 15; 17 și 19).

O logodnică pentru prînz — O amuzantă comedie feerică, — o suită de gag-uri și qui-pro-quo-uri prin care se înbină elementele tradiționale ale basmului cu cele ale filmelor științifico-fantastice. Eroii — trei copii dintr-o civilizație extraterestră, ajunși într-o lume de împărați, împărăteșe, prinți și magicieni... (Cinema Tineretului, ora 14).

Campionul s. I-II — Se plînge la acest film. Cei care sînt în stare să trăiască emoții. Filmul este, într-adevăr, melodramatic. Succesul se explică și prin acțiune și prin numele sonore ale afîșului. Regia — Franco Zeffirelli; în fruntea distribuției — Jon Voight și Faye Dunaway. Alături de ei (sau înaintea lor), copilul minune Ricky Schroeder în rolul „Timmy”, pentru care a primit în 1980 prestigiosul premiu „Globul de aur”.

N. I. POPA

SIBIU
„Frumu
hambra
16,30 și
Arta:
cuit” c
15; 17
Tiner
doare
13; 15,3
zian:
tomic”,
și 19.
MED:
gresul:
misar
rele 13
Centr
tobelor
rele 16
la ora
mai sc
I. L.
„Întoar
orele 1
CISN
blestem
dat”, c
19,30.
AGNI
de mil
lari”, s
10; 15;
DUM
„Novăce
15; 17

„Medi

Dumie
embrie
10,30,
Casei
Mediaș
anuala
venită
dițional
FILA
Anul
ția aniv
plinirea
de la 1
lii mili
aviatie
din mu
Tirnav
La e
telică
prezent
din nu
alo țăr

Recit

Astăz
brie, d
la Mu
thal di
vea loc
poezie
noscutu
tere Pa
cîtă au

CĂI

Andy
Maria,
„Cartog
nei și
niei”
realogr
ra Cer
+ 5 p

pregăt
rii '91
zică, c
tică. N
editură
gini. L
Tudor
ș.a. „I
maginil
tanță”.
tară, 2
45.

(Meteo
I
Mine
contin
zească
va fi t
rit. Pe
ploua
la mod
vest.
minime
se într
iar cel
tre 7 ș
minea

Marginalii la al II-lea Congres al Uniunii Democratice a Romilor din România

Nu ne-am așteptat ca al II-lea Congres al U.D.R. din România să înceapă la ora stabilită, așa încât întârzierea de o oră nu a deranjat pe nimeni. Lucrările acestuia, deosebit de furtunoase, au început cu o dispută lingvistică. Deci, romi sau țigani? Discuții aprinse, păreri pro și contra. Cineva din sală iritat de această dispută conchide: „Domnilor, pe noi toată lumea ne știe de țigani. De ce să ne fie rușine de numele și etnia noastră? În ultimă instanță vă puteți spune cum vreți, tot țigani suntem”. Discuții la fel de aprinse a generat alegerea prezidiului, dar mai ales alegerea persoanei care să conducă lucrările congresului. A fost și un moment festiv: s-a ținut un moment de reculegere în cinstea eroilor Revoluției din Decembrie 1989 și s-a intonat Imnul romilor de pretutindeni.

Vorbitorii au abordat o arie largă de probleme, începând cu rezultatele nesemnificative obținute de țigani în alegerile din 20 mai a.c. când au câștigat doar un singur loc în Parlament, organizarea de filiale ale uniunii în toate județele, pregătirea de cadre didactice pentru copiii țăganilor, rezolvarea problemei locurilor de muncă și a negocierii fără a fi hăituiți de poliție, apărarea drepturilor cetățenești ale romilor în fața justiției și poliției etc. S-a vorbit mult despre frecvența conflictelor dintre țigani și români într-o serie de zone ale țării, evocându-se în special cazul din comuna Cuza Vodă (județul Constanța) când au fost arse 39 de corturi și căruțe, valoarea pagubelor ridicându-

se la mai multe milioane lei, inclusiv aurul deținut, despre maltratarea lor în zilele de 13-15 iunie în București.

Dar despre ce nu s-a discutat? Mai ales despre bani (detunări de fonduri în campania electorală, primiri de fonduri din străinătate, inclusiv despăgubirile din partea Germaniei pentru daunele aduse romilor în cel de al II-lea război mondial), despre o posibilă situație conflictua-

tuși, și problema integrării lor în viața socială a țării. Din păcate, acest aspect a cam fost eludat. Am asistat în schimb la o cumplită luptă pentru putere în cadrul U.D.R. N-au lipsit atacurile verbale: „Vă bateți în piept pentru șefie, dar nu și pentru binele nației noastre”; „Vă luptați doar să puneți mâna pe bani”; „Orientarea noastră: bani și relații. Acum asta se poartă”; „Avem nevoie de un președinte cu intrare la putere”; „Ați venit aici doar pentru a vă cățăra pe funcții, nu pentru interesele etniei”; „Să alegem un om cinstit care nu vrea doar să prindă ciolanul, ci să lupte pentru drepturile noastre” și altele de acest gen.

Și a venit și vremea alegerilor. Au votat doar reprezentanții județelor. A câștigat cu 12-9 Ion Onoriu, din București, care a fost ales președinte, dl. Ioan Cioabă trebuind să se mulțumească doar cu postul de prim-vicepreședinte al U.D.R.

Dispute, dispute, dispute și discuții ce păreau că nu se mai termină. O țigăncă din sală plusează: „Dar mai terminați domnilor, că noi trebuie să ieșim în stradă să ne vindem țigările”. Vom încheia și noi cu spusele noului președinte: „Jur să fiu alături de voi în toate problemele. Doar într-un singur caz n-o să vă ajut — când e vorba de furt. O bișniță mai merge” (Aplauze prelungite). Și au urmat „concluziile” la hotelurile unde domniile romi sau țigani, cum vor să-și zică, au fost cazați.

Dumitru MANIȚU

P.S. Dl. Florin Cioabă lansează un apel tuturor romilor din județ: „D-lor, la viitoarele alegeri locale votați cu toții: roata, semnul electoral al tuturor romilor (țiganilor). A început oare campania electorală?”

C. T. S. M. „Sibiensis”

Cu ocazia împlinirii a 7 ani de la înființare, C.T.S.M. „Sibiensis” invită pe toți iubitorii de drumetii montane și pe membrii fondatori ai acestui club, să participe la acest eveniment în ziua de 20. 11. 1990, ora 18.00, la Casa de Cultură a Tineretului.

Informații suplimentare la telefon 153 25 sau 149 44.

Ori șprițul, ori volanul. ALEGEȚI!

S-a întetit frigul, șoselele au devenit glisante, iar ceata este și ea, de-acum o prezență de care trebuie să se țină seama. Această intemperie, schimbare de decor, trebuie să îndemne la un plus de prudență, concomitent cu reactualizarea și aplicarea normelor conduitei preventive.

Dar iată că mulți conducători auto combat frigul cu alcool, uitând că pentru asemenea obișnuințe nu se dau felicitări ci... amenzi, plus suspendarea permiselor de conducere.

Marti, 13 noiembrie (curat ghinion), după „întilnirea” cu... fiola alcooliscop, cam mulți șoferi — amatori și profesioniști — au sporit numărul pietonilor municipiului reședință de județ, pentru perioade variind între două și trei luni! Ni-i „prezintă” lucrătorii Biroului circulație al Poliției sibiene: Ioan Deoanță, lăcătuș la I.P.A. Sibiu (conducea mașina 4-SB-3765); Liviu Cuceu, tratament-termic la I.P.A. Sibiu (4-SB-4277), care reușise o tamponare pe str. Anghelului și încercase să se facă nevăzut-necu-

Poziția P.N.L. față de interviul președintelui Ion Iliescu acordat Televiziunii Române

Fără să dorim a intra în polemică cu domnul Ion Iliescu, ne vedem totuși nevoiți să facem unele precizări în legătură cu interviul acordat Televiziunii Române, în seara zilei de 7 noiembrie a.c.

Domnia sa a apreciat ca fiind contradictorie atitudinea P.N.L. care pe de o parte a criticat Guvernul pentru reținere și lipsă de curaj în aplicarea reformei, iar pe de altă parte l-a criticat pentru că s-a pripit în aplicarea liberalizării prețurilor.

Pentru a elimina orice confuzie, ținem să arătăm:

Partidul Național Liberal a criticat Guvernul pentru reținere și lipsă de curaj în aplicarea reformelor necesare care s-au lăsat și se lasă mult așteptate. Astfel, problema proprietății țărănești asupra pământului, privatizarea industriei, serviciilor și comerțului și crearea sistemului bancar liber, au rămas după

cinci luni de guvernare încă în faza discuțiilor, ceea ce face ca monopolul statului să fie intact, concurența specifică economiei de piață, fiind inexistentă, iar centralizarea și birocratizarea activităților să fie tot atât de puternică.

Toate acestea au contribuit la degradarea factorilor de producție și în consecință la diminuarea gravă a fondului de marfă.

În asemenea condiții lipsa aproape totală a bunurilor de consum echivalează cu transferul dificultăților financiare de la bugetul de stat la bugetul fiecărei familii.

Apreciem de asemenea că, în calitate de șef al statului, președintele republicii se situează deasupra divergențelor de opinii care pot apărea între partide și guvern, în aplicarea programului acestuia.

BIROUL DE PRESĂ AL P.N.L.

Cuvinte despre Transilvania la ziua națională a României — 1 Decembrie

(urmăre din pag. 1)

Transilvania, Țara Românească și Moldova.

În aceeași măsură nu poate fi vorba de un „drept istoric” de 1000 de ani asupra Transilvaniei, întrucât acest teritoriu străbun a fost anexat Ungariei doar în 1867, pentru efemera durată de 51 ani, împotriva voinței românilor și fără consultarea lor, ei neavând în acel moment putința de a se opune.

În chip firesc, Transilvania, aflată în mijlocul pământului românesc, locul de geneză al acestui popor latin, un pământ plin de oameni și de istorie românească, era destinată să fie centrul unui stat medieval al tuturor românilor. Dar tocmai Transilvania, dintre toate cuprinsurile românești, locul cel mai ridicat prin densitatea lui umană și prin vitalitatea conținutului de viață istorică, să facă istorie tocmai această provincie a avut destinul cel mai nefericit dintre toate celelalte. Intrând prin agresiune în orbita regatului feudal un-

gar, Transilvania n-a mai putut fi acel centru în jurul căruia să se constituie statul tuturor românilor. Dar centrul etnic, centrul de iradiere, de roire istorică Transilvania a fost. Dintre provinciile românești, Transilvania a fost cea mai activă, nu numai în a păstra istoria, dar în a o și crea, revărsind energia ei etnică, economică și spirituală, oprimată la ea acasă, asupra Moldovei, Olteniei, Munteniei și Dobrogei, unde s-a îmbogățit și valorificat și de unde s-a întors, sub alte forme, iarăși de unde a plecat.

Iată, deci, că pentru unguri, Transilvania era „Țara de dincolo de pădure”, un ținut periferic, neintegrat în situația geografică a regatului lor, nici în cea etnică și aparținându-i doar politic. Dar tot timpul majoritatea etnică românească a fost pentru Ungaria o realitate pe care n-a putut-o pune la îndoaie, cu toate statisticile sale întotdeauna ticluite, așa cum n-a putut „înlătura” istoria românilor.

Prețurile între legendă și adevăr

(urmăre din pag. 1)

caj de fag creșterea este de 3,35 ori, placaj cofraj de 3,11 ori, iar la P.F.L. dur de 3,21 ori) și baterii auto (cele de 45 A vor fi la oca 1500 lei, cele de 66 A la 2000 lei, iar cele de 88 A la 2500 lei (nimeni nu se mai încurcă cu măruntii). În privința televizoarelor color acum se poartă discuția. TELECOLOR-ul, de la 14000 lei, ar urma să ajungă la 26000 lei. Negocierile vor decide. Alb-negrul Sport de la 3000 lei ar putea ajunge la 7800 lei!

În data de 31 octombrie, numai la magazinul „Covoarul” s-au vândut covorași și mochete în valoare de aproape 1 milion de lei!

Pentru a fi îndeplinit planul, I.C.S.M.I. ar fi trebuit să vândă zilnic, în medie, produse în valoare de peste 4 milioane lei. În data de 30 octombrie încasările au fost de aproximativ 9 milioane lei, iar în 31 octombrie de aproape 10,5 milioane lei. Să încheiem cu o veste de

interes general: cit de curând I.J.G.C.L. nu mai prelungește contractele de închiriere a spațiilor comerciale, acestea urmând a fi atribuite la licitație. La rândul ei, întreprinderea are spații „cedate” la terți — spre exemplu unor partide politice și asociații — cărora le va aplica același dur tratament (de piață). Va ieși probabil cu „scinteie” dar aceasta-i legea pieței. Cel ce are bani plătește, pește cel mare înghite pe cel mic. Oare nu spre aceasta converge voința națională?

P.S. Să nu ne bănuim cumva, stimați cititori, de niscăva atitudine de frondă. Ca cetățeni salariați vom plăti și noi prețul economiei de piață ca și dumneavoastră, iar ca ziariști vom avea de luptat din greu pentru supraviețuirea produsului nostru care, de altfel, este destinat dumneavoastră. Sintem conștienți că trebuie să trecem și prin aceasta, iar „rezistența” noastră va depinde de „rezistența” dumneavoastră. Ne convine sau nu, asta-i situația!

ÎNVĂȚĂMÎNTUL

(urmăre din pag. 1)

nici măcar nu trebuie gândită ca o componentă aferentă conceptului, ci ca instrument indispensabil copilului și tânărului care se află pe calea dobândirii culturii generale în cadrul socialmente organizat. Fiind vorba de... instrument indispensabil nu cred că mai poate atinge zona concepțională, căci instrumentele sînt elemente cu pecetea lui „de la sine înțelese” în orice acțiune care presupune existența unui instrumentar.

Cît despre falia artificială scornită de unele capete de tip „cap pătrat”, dintre cunoștințele (materiale) de tip așa-zis umanist și cele de gen realist, aceasta-i în între-

gul ei o dihotomie forțată și o discuție inutilă. Definiția dată de cele mai lucide minți noțiunii de „cultură generală” exclude pur și simplu o asemenea superfluă abordare a conținutului. Învățămîntului liceal. Absolventul de liceu, bacalaureatul trebuie să aibă aripile astfel articulate încît acestea să permită zborul înalt, în orice direcție.

Cît despre faptul că școala în general, cea de grad gimnazial și liceal îndeosebi trebuie să inoculeze elevului dorința, voința și plăcerea de a ști, a afla, a căuta noul, ei bine, aceasta este o complexă problemă de psihopedagogie pe care nu avem căderea și nici condițiile de a o aborda într-un articol de ziar.

tual, să-și ceară scuze, tot Marcu a sărit la bătaie!? Nici intervenția unei patruli a poliției rutiere nu l-a calmat. Pînă la urmă, cu ajutorul... opiniei publice, bețivul a fost imobilizat! Tot pentru conducerea autovehiculelor sub influența alcoolului au fost scoși din trafic: Vasile Ludoșan de la C.A.P. Sibiu (41-SB-1025); Traian Pușcas, lăcătuș la Panificație (2-SB-7271); Constantin Barbu, CTC-ist la „Independența” (2-SB-5239); Ion Buceș, sculer matrițier la „Independența” (2-SB-4659); Dan Gheorghe, șofer la I.C.R.A. Sibiu

Circulînd cu viteză excesivă și fiind și „mustit”, prof. Alexandru Chelcea a luat pe sus, cu mașina 4-SB-7175, un semafor electric din Piața Unirii, după care a încercat să o ia din loc. Dar pe str. Revoluției, suportul semaforului, pe care-l încălecaseră, l-a blocat și a trebuit să aștepte sosirea poliției rutiere. Acum nu se mai grăbește... A doua zi, în 14.XI, la ora 13.15, pe viaductul de pe str. Ștefan cel Mare, Kovacs Arpad (38 ani, strungar la „Balanta”, domiciliat pe str. Semaforului nr. 24, ap. 60), gonea cu mașina marca Audi 80 (4-SB-7672) stimulată și de alcoolul consumat. Pierzînd controlul volanului, Kovacs a intrat pe celălalt sens de mers unde a tamponat violent. Dacia 4-SB-4717, condusă regulamentar de Ștefan V. Șerban. Ambele autoturisme au fost grav avariate, iar trei dintre ocupanți au fost accidentați.

Concluzia, în toate aceste situații, este una singură: ori șprițul, ori volanul. ALEGEȚI!

Rubrică întocmită de Mircea BIȚU

Cantină sau...restaurant?

Cantina „Sub arini”, fosta cantină a partidului este în situația ca în scurt timp să fie luată în stăpînire de un dornic de procopseală, urmînd să poarte numele de „Restaurant”. Se pare că mișcarea se face sub oblăduirea unei proeminente personalități a zilei, care a deținut funcția de secretar al fostului comitet județean Sibiu al p.c.r. și în bune relații cu dl. Popa Gheorghe, amatorul de privatizare a cantinei. Oricum se pare că sînt în joc interese personale, contrarii intereselor consumatorilor.

Noi, un grup reprezentativ de cetățeni, care servim masa de mulți ani la cantina în cauză, semnatarii ai acestui memoriu, protestăm împotriva acestei „transformări” menită să prejudicieze în mod nejustificat o mulțime de salariați, pensionari, elevi etc. Cerem menținerea în continuare a cantinei ca atare. Nu există nici un motiv obiectiv, nici o necesitate pentru schimbarea proprietății asupra cantinei — există doar pofta de căpătuială a unui personaj, care dacă ar reuși ar crea probleme serioase u-

nui mare număr de cetățeni de condiție modestă, pentru care cantina reprezintă un mod accesibil de rezolvare a hranei celei de toate zilele. Vă rugăm să vă convingeți de justetea protestului nostru și a cererii semnatarilor acestui

Aveți cuvîntul

memoriu, făcînd și un sondaj de opinie în mijlocul celor care servesc masa la această cantină în fiecare zi.

Vă semnalăm că pentru pregătirea transformării în restaurant, actuala conducere a introdus de mai mult timp, treptat, fel de fel de restricții, menite să îndepărteze și să descurajeze pe actualii consumatori. De pildă, simbata cantina nu servește masa, ori aceasta este o unitate de alimentație publică. După Revoluție, cantina este destul de frecvent închisă pentru... deratizare, curățenie generală sau pentru grupuri ocazionale. Niciodată mai înainte, cantina nu a fost interzisă obișnuirilor săi consu-

matori pentru astfel de motive. Programul zilnic de servire a mesei a fost redus de așa manieră încît cei care vin după ora 12,30 rămîn nemîncați. De ce? Dacă cantina ar fi restaurant, tot așa ar proceda șeful?

Menționăm că în zonă, la distanță de cîteva zeci de metri se mai află două restaurante („Parc” și „Bolta rece”). Ba chiar în incinta hotelului (fost al partidului), în încăperile destinate pe atunci exclusiv nomenclaturii, funcționează deja un local — Bufet (apropiat de tipul „bombă”). Nu avem nevoie de rechini, ci de rezolvarea în continuare a unei probleme sociale stringente care ne afectează esențial pe toți. „Patronul” își poate găsi un alt domeniu de privatizare care să fie cu adevărat necesar și util pentru societate.

★

N.R. Petiția pe care am produs-o ad litteram este însoțită de o listă de 114 semnături, considerată de petiționari drept minimală. Pentru convingere, petiția poate fi consultată la redacție.

Unii își vînd Tăra. Țara își vinde pruncii!

După cum ne informează presa „centrală”, sub forma unui teribil semnal, de la începutul anului în România s-au contabilizat un milion de avorturi. Un milion de suflete, de copii, de români lipsă la inventar. Mare pierdere pentru națiune, atît sub raportul improspătării efectivului cît și asupra veniturilor în devize ale țării. Tocmai acum s-au apucat să „lepede” românele cînd cererea de „produși superiori de concepție” români este mai mare ca oricînd pe piața mondială. Din decembrie încoace numărul de dosare de înfiere de copii români de către familii străine, îndeosebi din Canada și Franța, depășește poate cererile înregistrate în cîteva decenii. Un adevărat „boom” al afacerilor legate de înfiere la care doar marfa negociată nu are nici un cuvînt de spus și poate, uneori, prea mult de cîștigat. Dar oricum, în fața unei asemenea cereri de bebeluși români este inadmisibilă asemenea irosire de „resurse” naționale prin avort. Ne-a binecuvîntat Domnul cu potență și fertilitate;

iar pe alții doar cu bogăție. Ei vor să cumpere iar noi ne tăiem craca de sub picioare. Ce putem face?

Să apelăm la inițiativa particulară. Lansez și eu o idee pentru care pretind drepturi de autor. Pe lângă cabinetele ginecologice să se înființeze birouri sau agenții care să negocieze traficul cu copii încă nenăscuți sau chiar neproiecți. Să se organizeze o schemă de afaceri care să tenteze cu dolari, mărei și lire pe tinerele femei române să nu mai ceară avortul, ba chiar să le stimuleze să rămînă gravide, în beneficiul familiilor străine. Pe bază de contract ferm.

Dacă credeți, stimați cititori, că mi-am permis să transform în glumă un motiv de amărăciune națională aplaudați-mă. Dacă credeți că mi-am permis să ironizez o posibilă afacere cinstită — blamați-mă.

În ce ne privește, ne rezervăm dreptul de a arunca o privire asupra acestei afaceri, încercînd să stabilim care fi sînt resorturile și mobilurile lăuntrice.

A P E L

Uniunea Democratică a Romilor din România — organizația județeană Sibiu — se adresează tuturor romilor din județ cu următorul apel:

Ținînd cont de frămîntările economice, sociale și politice prin care trece țara noastră, de greutățile cărora trebuie să le facem față, acum și în viitor, alături de toți cetățenii țării toți romii sînt chemați să muncească în mod cinstit, să dea dovadă de dreaptă judecată și de respect în tot ceea ce fac.

Cei care lucrează în industrie, în agricultură, cei privatizați sau cei care urmează să se privatizeze trebuie să înțeleagă că numai prin muncă cinstită se pot ridica și să dovedească că au înțeles, în toate domeniile, care este rostul lor în noua democrație din țara noastră.

Părinții care au copii de școală să asigure prezența lor la școală și să îi oblighe să învețe. Rugăm cu acest prilej cadrele didactice să își dea silința să ne ajute mai mult pentru ca toți copiii de romi să învețe carte și cei care dovedesc aptitudini să fie ajutați. În mod special, pentru a putea face din ei cadre pentru copiii noștri sau să ne reprezinte, în viitor, interesele noastre.

Cerem tuturor romilor să nu se mai ocupe de speculă cu produse românești, iar pe cei din alte părți îi rugăm să plece acasă în județele lor. Ținînd cont de acest apel rugăm organele în drept să ia măsuri asupra tuturor romilor care încalcă aceste prevederi.

PRESEDINTE, SECRETAR,
Petru Căldărar Petru Ciociu

Piscicultura și pescarul amator

Județul Sibiu este sărac în fond piscicol, deși există un număr impresionant de pescari amatori. Bazinele unde se poate pescui fără plată suplimentară zilnică (50, 100 și 150 lei) sînt puține. La ce ne mai ajută plata anuală a carnetului de membru și al permisului de pescuit în sumă de 290 lei pentru apele de șes și colinare?

Ori se poate face o echivalență între pescarii amatori din județul Sibiu și cei din județele limitrofe cu Dunărea? Sau chiar și cu cei din județele de pe riurile Olț, Mureș, Criș etc. unde de bine de rău se mai găsește pește (mai ales în lacurile de acumulare ale hidrocentralelor) pe cînd în județul Sibiu...

Mă numesc Octavian Nicolae, domiciliu în Sibiu, str. Doinei nr. 11, posed carnet de membru și permis de pescuit sportiv nr. 837 (sînt pescar amator din 1971) sînt pensionar de 7 ani, mai posed și un act de veteran de război și ca urmare întreb pe cei competenți, pot eu să-mi permit a plăti zilnic una din sumele care se percep (la Săcel și Mindra) fie chiar și cea mai mică, de 50 lei/zi?

Sau cine este în stare să plătească asemenea sume de bani din cîștigul cîștit?

— Da, se va spune, nu-i obligatoriu!

— Adevărat nu-i obligatoriu, dar unde să pescuim în sensul de a prinde pește pe timpul verii la acoperirea sumei de 290 lei?

Societatea de vînătoare și pescuit Filiala Sibiu cred că s-a orientat greșit cînd a perceput asemenea sume mari fără a ține cont dacă contribuabilul posedă sau nu permis de pescuit.

Considerăm că este o măsură abuzivă, în afara legii și o frustrare grosolană a celor ce posedă permis de pescuit sportiv. Nu scrie nicăieri în carnet sau permis să fie percepută o taxă suplimentară zilnică pentru pescuit din moment ce autorul posedă carnet și permis de pescuit.

Mica publicitate

DECESE

Cu mult regret anunțăm decesul omului de o deosebită profesionalitate și tărie spirituală

pr. prof. dr.

SPIRIDON CÎNDEA

Fam. dr. Crăciun Ilie

Cu durere în suflet anunțăm decesul unchiului nostru

Pr. prof. dr.

SPIRIDON CÎNDEA

Fam. Cocîș

Cu inimile zdrobite de durere și lacrimi în ochi depingem trecerea în neființă a bunului și scumpului nostru tată

pr. prof. dr.

SPIRIDON CÎNDEA

Fiicele Mioara și Marcela

Sintem alături de colegul nostru ing. Ioan Gușat la marea durere pricinuită de decesul socrului.

(18963) Colegii de birou

Sincere condoleanțe familiei Mocanu Mircea la marea durere suferită prin decesul mamei sale.

Colectivul TESA — I.I.C. Sibiu

Colectivul Secției Oftalmologie — Spitalul Județean Sibiu, este alături de buna lor colegă — asistentă principală Lenuța Bratu la marea durere pricinuită de decesul tatălui său.

Sincere condoleanțe familiei

(18952)

Un ultim și pios omagiu dragei noastre,

DOINA DORDEA

Colectivul L.S.M. — Aduți (18977)

COMEMORĂRI

Noiembrie cernit ca inimile noastre zdrobite de un dor nestins, căci se împlinesc 6 săptămîni de cînd un destin crud ne-a despărțit de tine, scumpul nostru fiu și frate,

DANUȚ POPA — 36 ani
Cei care l-au cunoscut să-i păstreze un moment de reculegere acestui suflet bun și blind.

O lacrimă pe-o floare să ude al tău mormînt. Dumnezeu să te odihnească în pace. Nu te vom uita niciodată!

Mama și fratele Mircea (18957)

6 luni de la trista și dureroasă despărțire a iubitului nostru soț, tată, frate ideal,

MODEST LOGHINESCU (magistrat)

Veșnic icoana sufletelor noastre!

Heana, Kunda, Bianca, Tania (18854)

18 noiembrie, o clipă de aducere aminte nașului și prietenului nostru drag,

Avocat OVIDIU ISAC
Cînd ar fi sărbătorit a 55-a aniversare.

Familii Stanciu Dorel, ing. Tatu Dumitru, Popirjan Emil (18873)

MULȚUMIRI

Mulțumim rudelor, vecinilor, colegilor de serviciu care au fost alături de noi la marea durere pricinuită de moartea tragică a celui care a fost soțul și tatăl nostru,

VIOREL MARCU — 38 ani
lăsînd în urmă lacrimi și dor nestins.

Soția Stana și copiii (18924)

Familia Dr. Maței, mulțumeste din toată inima rudelor, prietenilor, vecinilor și cunoștințelor care au fost alături de noi la doliul cauzat prin pierderea mamei noastre,

MARIA MAȚEI (18954)

SUCURSALA JUDEȚEANĂ C.E.C. SIBIU

INCADREAZĂ:

● **PAZNICI**, pentru sediul Suc. Jud. CEC Sibiu și al Filialei CEC Mediaș

Condiții de incadrare conform Legii nr. 12/1971.

Relații suplimentare se pot obține la sediul Suc. Jud. CEC Sibiu — telefon 1 59 47 și la sediul Filialei CEC Mediaș — telefon 1 15 53.

(1357)

I.C.S. MĂRFURI ALIMENTARE SIBIU

VINDE LA LICITAȚIE

● **AUTOVEHICULUL TV D 12 F.**

Licitația va avea loc la sediul întreprinderii din str. Papiu Ilarian nr. 2, în 28 noiembrie 1990.

(1356)